

med Livet i et saadant Husmandshjem, maa være klare over, at den første Betingelse for, at det kan gaa godt, er den, at der er baade en Mand og en Kone, og at de staar ved Siden af hinanden i Arbejdet baade ude og inde. Det er vanskeligt at afgøre, hvem der er den vigtigste. Ændringsforslaget aabner Adgang til, at en Kvinde, der er gift med en Mand i en helt anden Næringsvirksomhed, skulde have samme Adgang til Laan. Jeg tror, det bunder i en Misforstaaelse af, hvad der er afgørende for et saadant Hjemms Oprettelse. Hvis Forholdet var det, at der ikke var Ansøgere nok, kunde man overveje, hvorvidt man skulde gaa den Vej, men naar der er et stort Antal af vel kvalificerede Ansøgere, unge Mænd, der enten er gifte eller ønsker at stifte Bo og gifte sig, tror jeg, det er uheldigt at gaa den Vej, som man her vil ind paa, og som aabner Adgang for, at en Kvinde, der er gift med en Haandværker eller Lærer, eller hvem det nu maatte være, skulde kunne faa tildelt et Laan for at oprette et Husmandsbrug. Jeg tror ikke, der kan siges at ligge noget reelt Forhold til Grund for dette Ønske, i hvert Tilfælde ikke i Øjeblikket. Jeg maa derfor fraraade at vedtage dette Ændringsforslag. De Ændringsforslag, der er stillet til § 3 dels af et Flertal, dels af hele Udvalget, kan jeg alle anbefale til Vedtagelse. Til § 6 er der stillet et Ændringsforslag af Udvalget vedrørende de saakaldte indklemte Smaabrugs Overtagelse af Jord, der kan købes. Dette Forslag kan jeg give min Tilslutning. Derimod maa jeg fraraade Mindretallets Forslag til samme Paragraf.

Jeg kommer saa til § 7, hvortil et Mindretal, bestaaende af de socialdemokratiske Medlemmer, har stillet Forslag om, at der efter „Maksimumsbeløb“ skulde sættes „paa 15 000 Kr.“, at dette Maksimumsbeløb skulde gaa ikke blot paa Bygningernes Opførelse, men paa Brugets Oprettelse, og at der dertil saa skulde komme et eventuelt rentefrit Laan. Jeg maa meget fraraade denne Ændring. Den Sikkerhed, man derigennem ønsker at give Ansøgeren for, hvad der eventuelt senere kan blive bevilget, opnaas jo slet ikke. Han ved lige lidt om, hvor meget han faar. Selvfølgelig faar han mere end 15 000 Kr., det kan han med Sikkerhed vide, men hvor meget han faar, faar han alligevel ikke herigennem at vide. Dertil kommer, at ved at indføre en Bestemmelse som den, her er Tale om, hvorved man giver et Laan paa 15 000 Kr.,

og hvad der gaar ud over de 15 000, skal eventuelt gives rentefrit, forlader man det Grundlag, der her er opnaaet for fuldstændig økonomisk Ligestilling med Hensyn til Laanebetingelserne for Ansøgere under disse 2 forskellige Love. Et andet Mindretal, bestaaende af de to radikale Medlemmer i Udvalget, stiller et Forslag, der gaar ud paa at give Ansøgere en vis Forhaands-sikkerhed ved at angive Maksimumsbeløbet saaledes, at det mindst skulde udgøre 6 500 Kr. plus Byggelaanet. Jeg maa ogsaa fraraade denne Ændring, thi de 6 500 Kr. som Udtryk for Jordværdien betyder i Virkeligheden kun de ni Tiendedele af Jordværdien, og Udtrykket Byggelaan betyder jo ogsaa kun de ni Tiendedele af Bygningernes Opførelsessum. Jeg maa fraraade, at man indsætter i Loven en Størrelse, ganske vist som Mindstebeløb, af dette Maksimumsbeløb, der kun angiver de ni Tiendedele af Laanværdien. Forslagsstillerne har her taget Laanebeløbet, medens der er Tale om et Maksimumsbeløb paa Laanværdien. Jeg tror, at saa længe det er nødvendigt at tage Hensyn til de Aar for Aar skiftende Konjunkturer, hvilket medfører, at man ikke kan indsætte bestemte Beløb i Loven, er det fuldt tilfredsstillende, at man overlader en Forhandling mellem Landbrugsministeren og Finansudvalget at fastsætte disse Beløb, og disse Forsøg paa her paa Forhaand at angive noget giver i Virkeligheden ingen Sikkerhed. En Ændring som den, her er Tale om, vilde forringe Loven, fordi man vilde sige: der er ikke Sikkerhed for mere, hvilket er saa lidt, at jeg ikke kan tro, at Finansudvalget i Samraad med Landbrugsministeren nogen Sinde vil fastsætte et saa ringe Beløb. Jeg mener derfor, at der ikke tiltrænges en Ændring af den Art, her er bragt i Forslag. Hvad der derimod til denne Paragraf er foreslaaet af Udvalget baade i Ændringsforslag Nr. 11 og i Ændringsforslag Nr. 13, kan jeg fuldt ud tiltræde og medgive min bedste Anbefaling.

Det samme gælder det Forslag, der er stillet af Udvalget til § 8, og som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa.

Ændringsforslaget til § 9 kan jeg ogsaa anbefale. Ganske vist vil den forskudsvise Udbetaling af Byggelaan medføre en forøget Ulejlighed for Administrationen, men jeg er enig med Udvalget i, at naar man vil den fuldstændige økonomiske Ligestilling, er der ogsaa her et Punkt, som maa tages i Betragtning, og jeg har under Hensyn hertil kunnet give Udvalgets Ændringsforslag min Tilslutning.

Til § 13 har et Mindretal foreslaaet, at